

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 912/2014 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 23ης Ιουλίου 2014****για τη θέσπιση πλαισίου διαχείρισης της χρηματοδοτικής ευθύνης σε σχέση με δικαστήρια επίλυσης διαφορών μεταξύ επενδυτή και κράτους που συστήνονται βάσει διεθνών συμφωνιών στις οποίες η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι συμβαλλόμενο μέρος**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 207 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, οι άμεσες ξένες επενδύσεις περιλαμβάνονται στον κατάλογο των θεμάτων που εμπίπτουν στην κοινή εμπορική πολιτική. Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο ε) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), η Ένωση έχει αποκλειστική αρμοδιότητα στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής και δύναται να είναι συμβαλλόμενο μέρος σε διεθνείς συμφωνίες που περιέχουν διατάξεις σχετικά με τις άμεσες ξένες επενδύσεις.
- (2) Οι συμφωνίες που προβλέπουν προστασία των επενδύσεων είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν μηχανισμό επίλυσης διαφορών μεταξύ επενδυτή και κράτους, ο οποίος επιτρέπει σε επενδυτή τρίτης χώρας να εγείρει αξίωση κατά κράτους στο οποίο έχει πραγματοποιήσει επένδυση. Η διαδικασία επίλυσης διαφορών μεταξύ επενδυτή και κράτους είναι δυνατόν να καταλήξει σε διαιτητικές αποφάσεις που να προβλέπουν την καταβολή χρηματικής αποζημίωσης. Επίσης, σε μια τέτοια περίπτωση αναπόφευκτα θα προκύπτουν σημαντικά έξοδα διεξαγωγής της διαιτησίας, καθώς και έξοδα που συνδέονται με την υπεράσπιση της υπόθεσης.
- (3) Η ευθύνη σε διεθνές επίπεδο όσον αφορά τη μεταχείριση που αποτελεί το αντικείμενο της διαφοράς καθορίζεται με βάση την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών. Κατά συνέπεια, η Ένωση θα είναι καταρχήν υπεύθυνη για την υπεράσπιση κατά αξιώσεων με τις οποίες προβάλλεται παράβαση κανόνων συμφωνίας που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης, ανεξαρτήτως του αν η επίμαχη μεταχείριση προέρχεται από την ίδια την Ένωση ή από κράτος μέλος.
- (4) Οι συμφωνίες της Ένωσης θα πρέπει να παρέχουν στους ξένους επενδυτές το ίδιο υψηλό επίπεδο προστασίας, αλλά όχι υψηλότερο, με αυτό που παρέχουν στους επενδυτές από το εσωτερικό της Ένωσης το δίκαιο της Ένωσης και οι γενικές αρχές που είναι κοινές στα δίκαια των κρατών μελών. Οι συμφωνίες της Ένωσης θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τηρούνται και διαφυλάσσονται οι νομοθετικές εξουσίες της Ένωσης και το δικαίωμα ρύθμισης.
- (5) Αν η Ένωση, ως οντότητα με νομική προσωπικότητα, έχει διεθνή ευθύνη για την επίμαχη μεταχείριση, θα κληθεί, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, να καταβάλει τυχόν αποζημιώσεις που θα επιδικαστούν και να αναλάβει τα έξοδα της διαιτησίας. Εντούτοις, μια αποζημίωση μπορεί να προκύψει από μεταχείριση προερχόμενη είτε από την ίδια την Ένωση είτε από κράτος μέλος. Κατά συνέπεια, δεν θα ήταν δίκαιο να καταβάλλονται τα επιδικασθέντα ποσά και τα έξοδα διαιτησίας από τον προϋπολογισμό της Ένωσης όταν η μεταχείριση προέρχεται από κράτος μέλος, παρά μόνο στις περιπτώσεις που η εν λόγω μεταχείριση είναι επιβεβλημένη από το δίκαιο της Ένωσης. Για τον λόγο αυτό, είναι απαραίτητο να επιμερίζεται η χρηματοδοτική ευθύνη, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, μεταξύ της ίδιας της Ένωσης και του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την επίμαχη μεταχείριση βάσει των κριτηρίων που προβλέπει ο παρών κανονισμός.

⁽¹⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Απριλίου 2014 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2014.

- (6) Με το ψήφισμά του της 6ης Απριλίου 2011 σχετικά με τη μελλοντική πολιτική διεθνών επενδύσεων της Ένωσης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζήτησε ρητώς τη δημιουργία του μηχανισμού τον οποίο προβλέπει ο παρών κανονισμός. Επίσης, στα συμπεράσματά του της 25ης Οκτωβρίου 2010 για μια σφαιρική πολιτική διεθνών επενδύσεων, το Συμβούλιο ζήτησε από την Επιτροπή να μελετήσει το θέμα.
- (7) Τη χρηματοδοτική ευθύνη θα πρέπει να φέρει η οντότητα που είναι υπεύθυνη για τη μεταχείριση η οποία κρίνεται ασυμβίβαστη με τις εφαρμοστέες διατάξεις της συμφωνίας. Επομένως, η Ένωση θα πρέπει να φέρει η ίδια τη χρηματοδοτική ευθύνη αν η επίμαχη μεταχείριση προέρχεται από θεσμικά ή λοιπά όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης. Αν η επίμαχη μεταχείριση προέρχεται από κράτος μέλος, το εν λόγω κράτος μέλος θα πρέπει να φέρει τη χρηματοδοτική ευθύνη. Εντούτοις, αν το κράτος μέλος ενεργεί κατά τρόπο που επιβάλλεται από το δίκαιο της Ένωσης, για παράδειγμα στο πλαίσιο ενσωμάτωσης οδηγίας που έχει εκδοθεί από την Ένωση, η Ένωση θα πρέπει να φέρει η ίδια τη χρηματοδοτική ευθύνη καθόσον η επίμαχη μεταχείριση επιβάλλεται από το δίκαιο της Ένωσης. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να προβλέπει τη δυνατότητα συγκεκριμένες υποθέσεις να αφορούν τόσο μεταχείριση που προέρχεται από κράτος μέλος όσο και μεταχείριση επιβεβλημένη από το δίκαιο της Ένωσης και θα πρέπει να καλύπτει όλες τις πράξεις των κρατών μελών και της Ένωσης. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη και η Ένωση θα πρέπει να φέρουν τη χρηματοδοτική ευθύνη για την επίμαχη μεταχείριση που προέρχεται από οποιοδήποτε από τα δύο μέρη.
- (8) Η Ένωση θα πρέπει να ενεργεί πάντοτε ως εναγόμενος όταν η διαφορά αφορά αποκλειστικά μεταχείριση που προέρχεται από τα θεσμικά ή λοιπά όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης, προκειμένου η Ένωση να φέρει την πιθανή χρηματοδοτική ευθύνη που θα προκύψει από τη διαφορά σύμφωνα με τα προαναφερθέντα κριτήρια.
- (9) Σε περίπτωση που τη χρηματοδοτική ευθύνη που απορρέει από τη διαφορά θα μπορούσε να φέρει κράτος μέλος, είναι δίκαιο και σκόπιμο το εν λόγω κράτος μέλος να ενεργεί ως εναγόμενος προκειμένου να υπερασπιστεί τη μεταχείρισή του προς τον επενδυτή. Οι ρυθμίσεις που θεσπίζονται στον παρόντα κανονισμό έχουν ως σκοπό να διασφαλιστεί ότι δεν θα επιβαρύνεται ο προϋπολογισμός της Ένωσης και οι μη δημοσιονομικοί πόροι της Ένωσης, έστω και προσωρινά, με τα δικαστικά έξοδα ή με ποσό που τυχόν επιδικάζεται εις βάρος του οικείου κράτους μέλους.
- (10) Εντούτοις, τα κράτη μέλη ενδέχεται να προτιμούν να ενεργεί η Ένωση ως εναγόμενος σε διαφορές αυτού του τύπου, για παράδειγμα για λόγους τεχνικής εμπειρογνομosούνης. Συνεπώς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αρνούνται να ενεργήσουν ως εναγόμενοι, επιφυλασσομένης της χρηματοδοτικής ευθύνης τους.
- (11) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η πρόσφορη διασφάλιση των συμφερόντων της Ένωσης, έχει ζωτική σημασία, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να ενεργεί η ίδια η Ένωση ως εναγόμενος σε διαφορές σχετικές με μεταχείριση προερχόμενη από κράτος μέλος. Οι περιπτώσεις αυτές περιορίζονται σε υποθέσεις στις οποίες η διαφορά σχετίζεται και με μεταχείριση προερχόμενη από την Ένωση, αν προκύπτει ότι η προερχόμενη από κράτος μέλος μεταχείριση είναι επιβεβλημένη από το δίκαιο της Ένωσης και σε υποθέσεις στις οποίες βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη σχετική προσφυγή κατά της Ένωσης στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ) σχετικά με ανάλογη μεταχείριση, εφόσον έχει ήδη συγκροτηθεί επιτροπή και η σχετική αξίωση αφορά το ίδιο ακριβώς νομικό ζήτημα και εφόσον είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η συνοχή της επιχειρηματολογίας στην υπόθεση ενώπιον του ΠΟΕ.
- (12) Όταν η Ένωση ενεργεί ως εναγόμενος σε υποθέσεις που αφορούν μέτρα των κρατών μελών, η Επιτροπή θα πρέπει να επιλέγει τρόπο άμυνας ο οποίος να διαφυλάσσει τα οικονομικά συμφέροντα των οικείων κρατών μελών.
- (13) Οι αποφάσεις σχετικά με το αν θα πρέπει να ενεργήσει η Ένωση ή κράτος μέλος ως εναγόμενος θα πρέπει να λαμβάνονται εντός του πλαισίου που θεσπίζει ο παρών κανονισμός. Δέον είναι η Επιτροπή να ενημερώνει αμέσως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τον τρόπο εφαρμογής του εν λόγω πλαισίου.

- (14) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει ορισμένες πρακτικές ρυθμίσεις όσον αφορά τη διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας σε διαφορές σχετικές με μεταχείριση προερχόμενη από κράτος μέλος. Στόχος των εν λόγω ρυθμίσεων θα πρέπει να είναι η καλύτερη δυνατή διαχείριση της διαφοράς και, παράλληλα, η εξασφάλιση της συμμόρφωσης με την υποχρέωση της καλόπιστης συνεργασίας που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και η υπεράσπιση και προστασία των συμφερόντων του οικείου κράτους μέλους.
- (15) Στις περιπτώσεις στις οποίες η Ένωση ενεργεί ως εναγόμενος, οι ρυθμίσεις αυτές θα πρέπει να προβλέπουν εξαιρετικά στενή συνεργασία, συμπεριλαμβανομένης της άμεσης γνωστοποίησης τυχόν σημαντικών διαδικαστικών ενεργειών, της διαβίβασης σχετικών εγγράφων, συχνών διαβουλεύσεων και συμμετοχής στην αντιπροσωπεία που λαμβάνει μέρος στη διαδικασία.
- (16) Όποτε ένα κράτος μέλος ενεργεί ως εναγόμενος, είναι σκόπιμο να ενημερώνει την Επιτροπή για τις εξελίξεις της υπόθεσης, σε συμμόρφωση με το καθήκον της καλόπιστης συνεργασίας που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 ΣΕΕ και, ειδικότερα, να μεριμνά για την έγκαιρη κοινοποίηση τυχόν σημαντικών διαδικαστικών ενεργειών, τη διαβίβαση σχετικών εγγράφων, τις συχνές διαβουλεύσεις και τη συμμετοχή στην αντιπροσωπεία που λαμβάνει μέρος στη διαδικασία. Είναι επίσης σκόπιμο να παρέχεται επαρκώς η δυνατότητα στην Επιτροπή να αναδεικνύει τυχόν νομικό ζήτημα ή άλλο στοιχείο ενωσιακού ενδιαφέροντος που εγείρει η διαφορά.
- (17) Με την επιφύλαξη του αποτελέσματος της διαιτητικής διαδικασίας, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να μπορεί ανά πάσα στιγμή να δεχθεί να αναλάβει την οικονομική ευθύνη σε περίπτωση υποχρέωσης καταβολής αποζημίωσης. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος και η Επιτροπή θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την περιοδική πληρωμή των εξόδων και την καταβολή τυχόν αποζημίωσης. Η συμφωνία αυτή δεν σημαίνει ότι το κράτος μέλος αποδέχεται το βάσιμο της επίδικης αξίωσης. Η Επιτροπή θα πρέπει να δύναται σε μια τέτοια υπόθεση να εκδώσει απόφαση με την οποία να επιβάλλει στο κράτος μέλος να προνοήσει για την κάλυψη των δαπανών αυτών. Αν το διαιτητικό δικαστήριο επιδικάσει δικαστικά έξοδα στην Ένωση, η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίσει ότι τυχόν προκαταβολές εξόδων επιστρέφονται αμέσως στο οικείο κράτος μέλος.
- (18) Σε ορισμένες περιπτώσεις, θα είναι ίσως σκόπιμο να επιτευχθεί συμβιβασμός, προκειμένου να αποφευχθεί μια δαπανηρή και μη αναγκαία διαιτησία. Είναι απαραίτητο να θεσπιστεί διαδικασία για τη σύναψη αυτών των συμβιβασμών. Μια τέτοια διαδικασία θα πρέπει να επιτρέπει στην Επιτροπή να συνάπτει συμβιβασμό, ενεργώντας στο πλαίσιο της διαδικασίας εξέτασης, σε υποθέσεις που συνεπάγονται χρηματοδοτική ευθύνη της Ένωσης, εφόσον αυτό είναι προς το συμφέρον της Ένωσης. Αν η υπόθεση αφορά επίσης μεταχείριση που προέρχεται από κράτος μέλος, είναι σκόπιμο η Ένωση να μπορεί να επιδιώξει συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς μόνον εάν ο συμβιβασμός δεν πρόκειται να έχει χρηματοοικονομικές ή δημοσιονομικές επιπτώσεις για το οικείο κράτος μέλος. Σε τέτοιες υποθέσεις, είναι σκόπιμο να υπάρχει στενή συνεργασία και διαβουλεύσεις μεταξύ της Επιτροπής και του οικείου κράτους μέλους. Το κράτος μέλος θα πρέπει να είναι ελεύθερο να συνάψει συμβιβασμό ανά πάσα στιγμή, υπό την προϋπόθεση ότι αναλαμβάνει την πλήρη χρηματοδοτική ευθύνη και ότι τυχόν συμβιβασμός συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης.
- (19) Σε περίπτωση καταδίκης της Ένωσης, το επιδικασθέν ποσό θα πρέπει να καταβάλλεται χωρίς καθυστέρηση. Η Επιτροπή θα πρέπει να προβαίνει σε ρυθμίσεις για την καταβολή του επιδικασθέντος ποσού, εκτός αν κάποιο κράτος μέλος έχει ήδη αναλάβει τη χρηματοδοτική ευθύνη.
- (20) Η Επιτροπή θα πρέπει να διεξάγει εντατικές διαβουλεύσεις με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προκειμένου να καταλήξει σε συμφωνία για την κατανομή της χρηματοδοτικής ευθύνης. Αν η Επιτροπή κρίνει ότι υπεύθυνο είναι κράτος μέλος και το κράτος μέλος δεν συμφωνεί με την εκτίμηση αυτή, η Επιτροπή θα πρέπει να καταβάλλει το επιδικασθέν ποσό και επίσης να απευθύνει απόφαση προς το κράτος μέλος ζητώντας του να καταβάλει τα σχετικά ποσά νομιμοτόκως στον προϋπολογισμό της Ένωσης. Οι τόκοι θα πρέπει να υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 78 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾. Αν ένα κράτος μέλος φρονεί ότι η απόφαση δεν πληροί τα κριτήρια που θεσπίζει ο παρών κανονισμός, μπορεί να κάνει χρήση του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 298 της 26.10.2012, σ. 1).

- (21) Ο προϋπολογισμός της Ένωσης θα πρέπει να προβλέπει την κάλυψη των δαπανών που απορρέουν από συμφωνίες που περιέχουν διατάξεις σχετικές με τις άμεσες ξένες επενδύσεις, στις οποίες η Ένωση είναι συμβαλλόμενο μέρος και οι οποίες προβλέπουν την επίλυση διαφορών μεταξύ επενδυτή και κράτους. Όταν τα κράτη μέλη έχουν χρηματοδοτική ευθύνη σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, η Ένωση θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα είτε να συγκεντρώσει πρώτα τις πληρωμές του οικείου κράτους μέλους πριν προβεί στις σχετικές δαπάνες είτε να προβεί πρώτα στις σχετικές δαπάνες και να ζητήσει μετά την επιστροφή των αντίστοιχων ποσών από το οικείο κράτος μέλος. Θα πρέπει να είναι δυνατή η χρήση και των δύο μηχανισμών δημοσιονομικής αντιμετώπισης του θέματος, ανάλογα με το τι είναι εφικτό, ιδίως από πλευράς χρόνου. Και για τους δύο μηχανισμούς, οι πληρωμές ή οι αποζημιώσεις που καταβάλλονται από το οικείο κράτος μέλος θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως εσωτερικά έσοδα για ειδικό προορισμό του προϋπολογισμού της Ένωσης. Οι πιστώσεις που προκύπτουν από τα εν λόγω εσωτερικά έσοδα για ειδικό προορισμό θα πρέπει όχι μόνο να καλύπτουν τις σχετικές δαπάνες, αλλά και να είναι επιλέξιμες για την τροφοδότηση άλλων τμημάτων του προϋπολογισμού της Ένωσης που προέβλεπαν τις αρχικές πιστώσεις για την πραγματοποίηση των σχετικών δαπανών βάσει του δεύτερου μηχανισμού.
- (22) Προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή.
- (23) Οι εκτελεστικές αρμοδιότητες που αφορούν το άρθρο 9 παράγραφος 2 και 3, το άρθρο 13 παράγραφος 1, το άρθρο 14 παράγραφος 8, το άρθρο 15 παράγραφος 3 και το άρθρο 16 παράγραφος 3 θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.
- (24) Για την έκδοση αποφάσεων που προβλέπουν ανάληψη του ρόλου του εναγομένου από την Ένωση σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 θα πρέπει να χρησιμοποιείται η συμβουλευτική διαδικασία, δεδομένου ότι είναι μεν απαραίτητο να αναλάβει η Ένωση την υπεράσπιση στις εν λόγω περιπτώσεις, αλλά αυτό θα πρέπει να εξακολουθήσει να υπόκειται στον έλεγχο των κρατών μελών. Για την έκδοση αποφάσεων συμβιβαστικής επίλυσης διαφορών σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 3 θα πρέπει να χρησιμοποιείται η συμβουλευτική διαδικασία, δεδομένου ότι οι εν λόγω αποφάσεις θα έχουν, στη χειρότερη περίπτωση, προσωρινή απλώς επίπτωση στον προϋπολογισμό της Ένωσης, εφόσον το οικείο κράτος μέλος θα αναγκαστεί να αναλάβει τυχόν χρηματοδοτική ευθύνη που απορρέει από τη διαφορά, αλλά και λόγω των λεπτομερών κριτηρίων τα οποία θεσπίζει ο παρών κανονισμός προκειμένου να μπορούν να γίνουν αποδεκτοί οι συμβιβασμοί,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Με την επιφύλαξη της κατανομής των αρμοδιοτήτων που προβλέπει η ΣΛΕΕ, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις διαδικασίες επίλυσης διαφορών μεταξύ επενδυτή και κράτους που διεξάγονται βάσει συμφωνίας στην οποία η Ένωση είναι συμβαλλόμενο μέρος ή στην οποία η Ένωση και τα κράτη μέλη της είναι συμβαλλόμενα μέρη και οι οποίες κινούνται από ενάγοντα τρίτης χώρας. Πιο συγκεκριμένα, η έκδοση και η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού δεν επηρεάζουν την οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων που προβλέπουν οι Συνθήκες, μεταξύ άλλων όσον αφορά τυχόν μεταχείριση από την πλευρά των κρατών μελών ή της Ένωσης η οποία αποτελεί αντικείμενο προσφυγής από ενάγοντα επί διαφοράς μεταξύ επενδυτή και κράτους που επιλύεται βάσει συμφωνίας.

2. Για πληροφοριακούς σκοπούς, η Επιτροπή δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και επικαιροποιεί πίνακα των συμφωνιών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

- α) «συμφωνία»: κάθε διεθνής συμφωνία η οποία περιέχει διατάξεις σχετικά με άμεσες ξένες επενδύσεις και στην οποία η Ένωση είναι συμβαλλόμενο μέρος ή στην οποία η Ένωση και τα κράτη μέλη της είναι συμβαλλόμενα μέρη και η οποία προβλέπει επίλυση διαφορών μεταξύ επενδυτή και κράτους·

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

- β) «δαπάνες που προκύπτουν από τη διαιτησία»: οι αμοιβές και οι δαπάνες του διαιτητικού δικαστηρίου και του διαιτητικού οργάνου, καθώς και οι δαπάνες εκπροσώπησης και τα έξοδα που επιδικάζει στον ενάγοντα το διαιτητικό δικαστήριο, όπως το κόστος της μετάφρασης, το κόστος της νομικής και οικονομικής ανάλυσης και άλλες συναφείς δαπάνες στο πλαίσιο της διαιτητικής διαδικασίας·
- γ) «διαφορά»: αξίωση που προβάλλεται από ενάγοντα κατά της Ένωσης ή ενός κράτους μέλους βάσει συμφωνίας και η οποία κρίνεται από διαιτητικό δικαστήριο·
- δ) «επίλυση διαφορών μεταξύ επενδυτή και κράτους»: μηχανισμός προβλεπόμενος από συμφωνία μέσω του οποίου ο ενάγων μπορεί να προβάλει αξιώσεις κατά της Ένωσης ή κράτους μέλους·
- ε) «κράτος μέλος»: ένα ή περισσότερα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- στ) «οικείο κράτος μέλος»: το κράτος μέλος από το οποίο προέρχεται η φερόμενη ως ασύμβατη με τη συμφωνία μεταχείριση·
- ζ) «χρηματοδοτική ευθύνη»: η υποχρέωση καταβολής χρηματικού ποσού που επιδικάζεται από διαιτητικό δικαστήριο ή συμφωνείται στο πλαίσιο συμβιβασμού, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών που προκύπτουν από τη διαιτησία·
- η) «συμβιβασμός»: οποιαδήποτε συμφωνία μεταξύ της Ένωσης ή κράτους μέλους ή και των δύο, αφενός, και ενάγοντος, αφετέρου, στο πλαίσιο της οποίας ο ενάγων συμφωνεί να μην επιμείνει στις αξιώσεις του με αντάλλαγμα την καταβολή χρηματικού ποσού ή άλλη ενέργεια εκτός της καταβολής χρηματικού ποσού, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης στην οποία ο συμβιβασμός περιέχεται σε απόφαση διαιτητικού δικαστηρίου·
- θ) «διαιτητικό δικαστήριο»: κάθε μονομελές ή πολυμελές όργανο το οποίο, βάσει της συμφωνίας, είναι αρμόδιο να κρίνει διαφορά μεταξύ επενδυτή και κράτους·
- ι) «ενάγων»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που προβάλλει αξίωση σε διαφορά μεταξύ επενδυτή και κράτους στο πλαίσιο συμφωνίας ή κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο οποίο έχουν εκχωρηθεί νομίμως οι αξιώσεις του ενάγοντος στο πλαίσιο της συμφωνίας·
- ια) «δίκαιο της Ένωσης»: η ΣΛΕΕ και η ΣΕΕ, καθώς και οι νομικές πράξεις της Ένωσης που αναφέρονται στο δεύτερο, το τρίτο και το τέταρτο εδάφιο του άρθρου 288 ΣΛΕΕ και κάθε διεθνής συμφωνία στην οποία η Ένωση ή η Ένωση και τα κράτη μέλη της είναι συμβαλλόμενα μέρη· αποκλειστικά για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «δίκαιο της Ένωσης» δεν νοούνται οι διατάξεις προστασίας των επενδύσεων που περιέχονται στη συμφωνία·
- ιβ) «επιβεβλημένη από το δίκαιο της Ένωσης»: η μεταχείριση στην οποία προβαίνει το οικείο κράτος μέλος μόνο στις περιπτώσεις που, για να αποφύγει την υποτιθέμενη παραβίαση της συμφωνίας, θα έπρεπε να αγνοήσει υποχρέωση που απορρέει από το δίκαιο της Ένωσης, όπως για παράδειγμα όταν δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια ή περιθώριο εκτίμησης ως προς το αποτέλεσμα που πρέπει να επιτευχθεί·

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Άρθρο 3

Κριτήρια κατανομής

1. Η χρηματοδοτική ευθύνη που απορρέει από διαφορά δυνάμει συμφωνίας κατανέμεται σύμφωνα με τα ακόλουθα κριτήρια:
 - α) η Ένωση φέρει τη χρηματοδοτική ευθύνη που απορρέει από μεταχείριση προερχόμενη από τα θεσμικά ή λοιπά όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης·

β) το οικείο κράτος μέλος φέρει τη χρηματοδοτική ευθύνη που απορρέει από μεταχείριση προερχόμενη απ' αυτό·

γ) κατ' εξαίρεση από το στοιχείο β), η Ένωση φέρει τη χρηματοδοτική ευθύνη που απορρέει από μεταχείριση προερχόμενη από κράτος μέλος στις περιπτώσεις που η μεταχείριση αυτή ήταν επιβεβλημένη από το δίκαιο της Ένωσης.

Με την επιφύλαξη του στοιχείου γ) του πρώτου εδαφίου, εφόσον η πράξη του οικείου κράτους μέλους είναι επιβεβλημένη δυνάμει του δικαίου της Ένωσης προκειμένου να θεραπευθεί η ασυμβατότητα προηγούμενης πράξης με το δίκαιο της Ένωσης, το κράτος μέλος αναλαμβάνει την οικονομική ευθύνη, εκτός αν η εν λόγω προηγούμενη πράξη ήταν επιβεβλημένη από το δίκαιο της Ένωσης.

2. Όταν προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό, η Επιτροπή εκδίδει απόφαση με την οποία καθορίζει τη χρηματοδοτική ευθύνη του οικείου κράτους μέλους σύμφωνα με τα κριτήρια της παραγράφου 1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώνονται σχετικά με την απόφαση αυτή.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, το οικείο κράτος μέλος φέρει τη χρηματοδοτική ευθύνη, αν:

α) έχει αναλάβει τη δυνητική χρηματοδοτική ευθύνη σύμφωνα με το άρθρο 12, ή

β) συνάπτει συμβιβασμό σύμφωνα με το άρθρο 15.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, η Ένωση φέρει τη χρηματοδοτική ευθύνη στις περιπτώσεις που η Ένωση ενεργεί ως εναγόμενος σύμφωνα με το άρθρο 4.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΜΕΡΟΣ 1

Διαδικασία επίλυσης διαφορών σχετικών με μεταχείριση προερχόμενη από την Ένωση

Άρθρο 4

Μεταχείριση προερχόμενη από την Ένωση

1. Η Ένωση ενεργεί ως εναγόμενος αν η διαφορά σχετίζεται με μεταχείριση προερχόμενη από τα θεσμικά ή λοιπά όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης.

2. Αν η Επιτροπή κληθεί σε διαβουλεύσεις από ενάγοντα ή όταν κοινοποιείται στην Επιτροπή η πρόθεση ενάγοντος να υποβάλει αίτηση υπαγωγής σε διατησία σύμφωνα με συμφωνία, η Επιτροπή ενημερώνει αμέσως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

ΜΕΡΟΣ 2

Διαδικασία επίλυσης διαφορών σχετικών με μεταχείριση προερχόμενη από κράτος μέλος

Άρθρο 5

Μεταχείριση προερχόμενη από κράτος μέλος

Το παρόν μέρος εφαρμόζεται σε διαφορές σχετικές, εν όλω ή εν μέρει, με μεταχείριση προερχόμενη από κράτος μέλος.

Άρθρο 6

Συνεργασία και διαβουλεύσεις μεταξύ της Επιτροπής και του οικείου κράτους μέλους

1. Σύμφωνα με την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας του άρθρου 4 παράγραφος 3 ΣΕΕ, η Επιτροπή και το οικείο κράτος μέλος λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την υπέρσπιση και προστασία των συμφερόντων της Ένωσης και του οικείου κράτους μέλους.
2. Η Επιτροπή και το οικείο κράτος μέλος διεξάγουν διαβουλεύσεις σχετικά με τη διαχείριση των διαφορών σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, έχοντας υπόψη τυχόν προθεσμίες που προβλέπουν ο παρών κανονισμός και η σχετική συμφωνία, και ανταλλάσσουν πληροφορίες όποτε κρίνεται σκόπιμο στο πλαίσιο της διαδικασίας επίλυσης διαφορών.

Άρθρο 7

Αίτημα για διαβουλεύσεις

1. Αν η Επιτροπή κληθεί σε διαβουλεύσεις από ενάγοντα σύμφωνα με τη συμφωνία, ενημερώνει αμέσως το οικείο κράτος μέλος. Αν ένα κράτος μέλος έχει λάβει γνώση ή έχει κληθεί σε διαβουλεύσεις, ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή.
2. Εκπρόσωποι του οικείου κράτους μέλους και της Επιτροπής συμμετέχουν στην αντιπροσωπεία της Ένωσης στις διαβουλεύσεις.
3. Το οικείο κράτος μέλος και η Επιτροπή ανταλλάσσουν αμέσως όλες τις πληροφορίες που είναι συναφείς με την υπόθεση.
4. Η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με κάθε αίτημα για διαβουλεύσεις.

Άρθρο 8

Κοινοποίηση της πρόθεσης υποβολής αίτησης υπαγωγής σε διαιτησία

1. Όταν κοινοποιείται στην Επιτροπή η πρόθεση ενάγοντος να υποβάλει αίτηση υπαγωγής σε διαιτησία σύμφωνα με μια συμφωνία, η Επιτροπή ενημερώνει αμέσως το οικείο κράτος μέλος. Όταν ένας ενάγων κοινοποιεί την πρόθεσή του να υποβάλει αίτηση υπαγωγής σε διαιτησία κατά της Ένωσης ή κράτους μέλους, η Επιτροπή, εντός 15 εργάσιμων ημερών από τη λήψη της κοινοποίησης, ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με το όνομα του ενάγοντος, τις διατάξεις της συμφωνίας που ο ενάγων ισχυρίζεται ότι έχουν παραβιαστεί, τον σχετικό οικονομικό τομέα, τη μεταχείριση που, κατά τον ενάγοντα, παραβιάζει τη συμφωνία και το ύψος της αποζημίωσης που αξιώνεται από τον ενάγοντα.
2. Όταν κοινοποιείται σε κράτος μέλος η πρόθεση ενάγοντος να υποβάλει αίτηση υπαγωγής σε διαιτησία, το κράτος μέλος ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή.
3. Η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με κάθε κοινοποίηση πρόθεσης υποβολής αίτησης υπαγωγής σε διαιτησία.

Άρθρο 9

Καθεστώς εναγομένου

1. Το οικείο κράτος μέλος ενεργεί ως εναγόμενος, εκτός από οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - α) η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεων δυνάμει του άρθρου 6, έχει λάβει απόφαση δυνάμει των παραγράφων 2 ή 3 του παρόντος άρθρου εντός 45 ημερών από τη λήψη της ενημέρωσης ή της κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 8, ή
 - β) το κράτος μέλος, κατόπιν διαβουλεύσεων δυνάμει του άρθρου 6, έχει επιβεβαιώσει στην Επιτροπή εγγράφως ότι δεν προτίθεται να ενεργήσει ως εναγόμενος εντός 45 ημερών από τη λήψη της ενημέρωσης ή της κοινοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8.

Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις των στοιχείων α) ή β), η Ένωση ενεργεί ως εναγόμενος.

2. Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει, μέσω εκτελεστικών πράξεων, επί τη βάσει πλήρους, ισόρροπης και εμπεριστατωμένης ανάλυσης και νομικής αιτιολόγησης προς τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 22 παράγραφος 2, ότι η Ένωση πρόκειται να ενεργήσει ως εναγόμενος, αν πληρούνται μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η Ένωση θα επιβαρυνθεί με το σύνολο ή έστω με ένα μέρος της δυνητικής χρηματοδοτικής ευθύνης που απορρέει από τη διαφορά, σύμφωνα με τα κριτήρια που προβλέπονται στο άρθρο 3, ή

β) η διαφορά έχει σχέση και με μεταχείριση που προέρχεται από τα θεσμικά ή λοιπά όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης.

3. Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει, μέσω εκτελεστικών πράξεων, επί τη βάσει πλήρους, ισόρροπης και εμπεριστατωμένης ανάλυσης και νομικής αιτιολόγησης προς τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 22 παράγραφος 3, ότι η Ένωση πρόκειται να ενεργήσει ως εναγόμενος, εάν βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη σχετική προσφυγή κατά της Ένωσης στον ΠΟΕ σχετικά με ανάλογη μεταχείριση, εφόσον έχει ήδη συγκροτηθεί επιτροπή και η σχετική αξίωση αφορά το ίδιο ακριβώς νομικό ζήτημα και εφόσον είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η συνοχή της επιχειρηματολογίας στην υπόθεση ενώπιον του ΠΟΕ.

4. Όταν ενεργεί δυνάμει του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή διασφαλίζει ότι η άμυνα της Ένωσης προστατεύει τα οικονομικά συμφέροντα του οικείου κράτους μέλους.

5. Αμέσως μετά τη λήψη της ενημέρωσης ή της κοινοποίησης που προβλέπονται στο άρθρο 8, η Επιτροπή και το οικείο κράτος μέλος διεξάγουν διαβουλεύσεις σύμφωνα με το άρθρο 6 σχετικά με τη διαχείριση της υπόθεσης σύμφωνα με το παρόν άρθρο. Η Επιτροπή και το οικείο κράτος μέλος εξασφαλίζουν την τήρηση τυχόν προθεσμιών που προβλέπονται από τη συμφωνία.

6. Όταν η Ένωση ενεργεί ως εναγόμενος, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 5, η Επιτροπή διαβουλεύεται με το οικείο κράτος μέλος σχετικά με τυχόν προτάσεις ή παρατηρήσεις πριν από την οριστική διατύπωση και κατάθεσή τους. Οι εκπρόσωποι του οικείου κράτους μέλους, κατόπιν αιτήματος του κράτους μέλους και με δικά του έξοδα, συμμετέχουν στην αντιπροσωπεία της Ένωσης σε τυχόν ακροαματική διαδικασία και η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη το συμφέρον του κράτους μέλους.

7. Η Επιτροπή ενημερώνει αμέσως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για κάθε διαφορά στην οποία εφαρμόζεται το παρόν άρθρο και για τον τρόπο εφαρμογής του.

Άρθρο 10

Διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας από κράτος μέλος

1. Κράτος μέλος το οποίο ενεργεί ως εναγόμενος, σε όλες τα στάδια της διαφοράς, συμπεριλαμβανομένης τυχόν ακύρωσης, άσκησης ένδικου μέσου ή επανεξέτασης, υποχρεούται δυνάμει του άρθρου 6:

α) να διαβιβάζει εγκαίρως στην Επιτροπή όλα τα σχετικά έγγραφα που αφορούν τη διαδικασία·

β) να ενημερώνει εγκαίρως την Επιτροπή για όλες τις σημαντικές διαδικαστικές ενέργειες και να προσέρχεται σε διαβουλεύσεις με την Επιτροπή κατόπιν σχετικού αιτήματος, προκειμένου να συνεκτιμάται δεόντως κάθε νομικό ζήτημα ή άλλο στοιχείο ενωσιακού ενδιαφέροντος που εγείρει η διαφορά και αναδεικνύει η Επιτροπή σε μη δεσμευτική γραπτή ανάλυση που διαβιβάζεται στο οικείο κράτος μέλος, και

γ) μετά από αίτημα της Επιτροπής και με δικά της έξοδα, να επιτρέπει στους εκπροσώπους της να συμμετέχουν στην αντιπροσωπεία του στη διαιτητική διαδικασία.

2. Η Επιτροπή διαβιβάζει στο κράτος μέλος τα σχετικά έγγραφα της διαδικασίας, προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότερη δυνατή υπεράσπιση.
3. Μόλις εκδοθεί η διαιτητική απόφαση, το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Άρθρο 11

Διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας από την Ένωση

1. Σύμφωνα με το άρθρο 6, όταν η Ένωση ενεργεί ως εναγόμενος σε οποιαδήποτε διαφορά στην οποία κράτος μέλος θα φέρει το σύνολο ή μέρος της δυνητικής χρηματοδοτικής ευθύνης, οι ακόλουθες διατάξεις εφαρμόζονται σε ολόκληρη τη διαιτητική διαδικασία:
 - α) η Επιτροπή λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να υπερασπιστεί και να προστατεύσει τα συμφέροντα του οικείου κράτους μέλους·
 - β) το οικείο κράτος μέλος παρέχει κάθε απαιτούμενη συνδρομή στην Επιτροπή·
 - γ) η Επιτροπή διαβιβάζει στο οικείο κράτος μέλος όλα τα σχετικά έγγραφα της διαδικασίας, ενημερώνει το κράτος μέλος για όλα τα σημαντικά στάδια της διαδικασίας και προσέρχεται σε διαβουλεύσεις με το κράτος μέλος σε κάθε περίπτωση κατόπιν αιτήματος του κράτους μέλους, προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότερη δυνατή υπεράσπιση·
 - δ) η Επιτροπή και το οικείο κράτος μέλος προετοιμάζουν την υπεράσπιση σε στενή συνεργασία μεταξύ τους και
 - ε) η αντιπροσωπεία της Ένωσης στη διαδικασία αποτελείται από την Επιτροπή και εκπροσώπους του οικείου κράτους μέλους, εκτός εάν το οικείο κράτος μέλος ενημερώσει την Επιτροπή ότι δεν επιθυμεί να συμμετάσχει στην αντιπροσωπεία της Ένωσης στη διαδικασία.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώνονται τακτικά από την Επιτροπή για τις εξελίξεις που αφορούν τη διαιτητική διαδικασία που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 12

Ανάληψη της δυνητικής χρηματοδοτικής ευθύνης από το οικείο κράτος μέλος όταν η Ένωση ενεργεί ως εναγόμενος

Όταν η Ένωση ενεργεί ως εναγόμενος σε οποιαδήποτε διαφορά στην οποία το κράτος μέλος θα φέρει το σύνολο ή μέρος της δυνητικής χρηματοδοτικής ευθύνης, το οικείο κράτος μέλος μπορεί ανά πάσα στιγμή να αναλάβει τη δυνητική χρηματοδοτική ευθύνη που απορρέει από τη διαιτησία. Προς τον σκοπό αυτό, το οικείο κράτος μέλος και η Επιτροπή μπορούν να συμφωνήσουν ρυθμίσεις που αφορούν, μεταξύ άλλων:

- α) μηχανισμούς για την περιοδική καταβολή των εξόδων διαιτησίας·
- β) μηχανισμούς για την καταβολή τυχόν αποζημιώσεων που θα επιδικαστούν σε βάρος της Ένωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΟΤΑΝ Η ΕΝΩΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙ ΩΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΣ

Άρθρο 13

Συμβιβαστική επίλυση διαφορών σχετικών με μεταχείριση προερχόμενη από την Ένωση

1. Αν η Επιτροπή φρονεί ότι η συμβιβαστική επίλυση διαφοράς σχετικής με μεταχείριση προερχόμενη αποκλειστικά από την Ένωση είναι προς όφελος της Ένωσης, μπορεί να εκδώσει εκτελεστική πράξη για την έγκριση του συμβιβασμού. Η εν λόγω εκτελεστική πράξη εκδίδεται με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 22 παράγραφος 3.

2. Αν ο συμβιβασμός ενδεχομένως περιλαμβάνει ενέργειες εκτός της καταβολής χρηματικού ποσού, εφαρμόζονται οι διαδικασίες που προβλέπονται για τις εν λόγω ενέργειες.

Άρθρο 14

Συμβιβαστική επίλυση διαφορών σχετικών με μεταχείριση προερχόμενη εν όλω ή εν μέρει από κράτος μέλος όταν η Ένωση επιθυμεί συμβιβασμό

1. Αν η Ένωση ενεργεί ως εναγόμενος σε διαφορά σχετική με μεταχείριση προερχόμενη, εν όλω ή εν μέρει, από κράτος μέλος και η Επιτροπή φρονεί ότι η συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς εξυπηρετεί το οικονομικό συμφέρον της Ένωσης, η Επιτροπή διεξάγει αρχικά διαβουλεύσεις με το οικείο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 6. Διαβουλεύσεις με την Επιτροπή μπορεί να αρχίσει και το κράτος μέλος.

2. Αν η Επιτροπή και το οικείο κράτος μέλος συμφωνήσουν η διαφορά να επιλυθεί με συμβιβασμό, το οικείο κράτος μέλος καταβάλλει προσπάθεια να συμφωνήσει με την Επιτροπή τα απαραίτητα στοιχεία για τη διαπραγμάτευση και την επίτευξη του συμβιβασμού.

3. Όταν η Ένωση είναι εναγόμενος σε διαφορά δυνάμει της οποίας η οικονομική ευθύνη θα βαρύνει το κράτος μέλος και δεν συντρέχει οικονομική ευθύνη της Ένωσης, μόνο το οικείο κράτος μέλος μπορεί να προβεί σε συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς, σύμφωνα με το άρθρο 15.

4. Όταν η Ένωση είναι εναγόμενος δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 1 στοιχείο β), η Επιτροπή δύναται, κατόπιν διαβουλεύσεων σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1, να αποφασίσει να προβεί στη συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς, αν η συμβιβαστική επίλυση εξυπηρετεί το οικονομικό συμφέρον της Ένωσης. Κατά τη λήψη της ανωτέρω απόφασης, η Επιτροπή παρέχει πλήρη και ισόρροπη εμπειριστατωμένη ανάλυση και νομική αιτιολόγηση που τεκμηριώνουν το οικονομικό συμφέρον της Ένωσης.

5. Όταν η Ένωση είναι εναγόμενος σε διαφορά δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 2 η οποία συνεπάγεται αποκλειστικά και μόνο οικονομική ευθύνη της Ένωσης και όχι κάποιου κράτους μέλους, η Επιτροπή δύναται να αποφασίσει να προβεί σε συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς.

6. Όταν η Ένωση είναι εναγόμενος σε διαφορά δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 2 η οποία συνεπάγεται οικονομική ευθύνη της Ένωσης και κράτους μέλους, η Επιτροπή δεν δύναται να προβεί σε συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς χωρίς τη συναίνεση του οικείου κράτους μέλους. Το οικείο κράτος μέλος δύναται να υποβάλει πλήρη ανάλυση του αντικτύπου του προτεινόμενου συμβιβασμού στο οικονομικό του συμφέρον. Αν το κράτος μέλος δεν συναινέσει στη συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς, η Επιτροπή μπορεί σε κάθε περίπτωση να αποφασίσει να προβεί σε συμβιβασμό υπό την προϋπόθεση ότι ο εν λόγω συμβιβασμός δεν πρόκειται να έχει χρηματοοικονομικές ή δημοσιονομικές επιπτώσεις για το οικείο κράτος μέλος βάσει πλήρους και ισόρροπης εμπειριστατωμένης ανάλυσης και νομικής αιτιολόγησης, η οποία λαμβάνει υπόψη την ανάλυση του κράτους μέλους και τεκμηριώνει το οικονομικό συμφέρον της Ένωσης και του οικείου κράτους μέλους. Σε αυτήν την περίπτωση, δεν εφαρμόζεται το άρθρο 19.

7. Οι όροι του συμβιβασμού δυνάμει των παραγράφων 4, 5 και 6 δεν περιλαμβάνουν άλλες ενέργειες από την πλευρά του οικείου κράτους μέλους πέραν της καταβολής χρηματικού ποσού.

8. Κάθε συμβιβαστική επίλυση δυνάμει του παρόντος άρθρου υπόκειται σε έγκριση μέσω εκτελεστικών πράξεων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 22 παράγραφος 3.

Άρθρο 15

Συμβιβαστική επίλυση διαφορών σχετικών με μεταχείριση προερχόμενη αποκλειστικά από κράτος μέλος όταν το κράτος μέλος επιθυμεί συμβιβασμό

1. Αν η Ένωση ενεργεί ως εναγόμενος σε διαφορά που αφορά αποκλειστικά μεταχείριση προερχόμενη από κράτος μέλος, το οικείο κράτος μέλος μπορεί να προτείνει συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το οικείο κράτος μέλος αποδέχεται κάθε δυνητική χρηματοδοτική ευθύνη που προκύπτει από τον συμβιβασμό·

β) η συμφωνία συμβιβασμού είναι εκτελεστή μόνον έναντι του οικείου κράτους μέλους και

γ) οι όροι του συμβιβασμού είναι συμβατοί με το δίκαιο της Ένωσης.

2. Η Επιτροπή και το οικείο κράτος μέλος διεξάγουν διαβουλεύσεις προκειμένου να αξιολογήσουν την πρόθεση κράτους μέλους να προβεί σε συμβιβαστική επίλυση διαφοράς.

3. Το οικείο κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή το σχέδιο συμφωνίας συμβιβασμού. Η Επιτροπή τεκμαίρεται ότι αποδέχεται το σχέδιο συμφωνίας συμβιβασμού, εκτός αν, εντός 90 ημερών από την κοινοποίηση του σχεδίου συμβιβασμού από το κράτος μέλος, αποφασίσει άλλως με εκτελεστική πράξη που εκδίδεται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 22 παράγραφος 2, λόγω του ότι το σχέδιο συμβιβασμού δεν πληροί όλες τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Αφού γίνει δεκτό το σχέδιο συμβιβασμού, η Επιτροπή προβαίνει σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες για την εφαρμογή της συμφωνίας συμβιβασμού.

Άρθρο 16

Συμβιβαστική επίλυση διαφορών σχετικών με μεταχείριση προερχόμενη εν μέρει από κράτος μέλος όταν το εν λόγω κράτος μέλος επιθυμεί συμβιβασμό

1. Αν η Ένωση ενεργεί ως εναγόμενος σε διαφορά σχετική με μεταχείριση προερχόμενη εν μέρει από κράτος μέλος και το κράτος μέλος φρονεί ότι η συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς εξυπηρετεί το οικονομικό του συμφέρον, διεξάγει αρχικά διαβουλεύσεις με την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 6.

2. Αν η Επιτροπή και το οικείο κράτος μέλος συμφωνήσουν η διαφορά να επιλυθεί με συμβιβασμό, το οικείο κράτος μέλος καταβάλλει προσπάθεια να συμφωνήσει με την Επιτροπή τα απαραίτητα στοιχεία για τη διαπραγμάτευση και την επίτευξη του συμβιβασμού.

3. Αν η Επιτροπή δεν συναινέσει στη συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς, η Επιτροπή δύναται να αποφασίσει να αρνηθεί τον συμβιβασμό, βάσει πλήρους και ισόρροπης εμπειριστατωμένης ανάλυσης και νομικής αιτιολόγησης προς τα κράτη μέλη, μέσω εκτελεστικής πράξης. Η εν λόγω εκτελεστική πράξη εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 22 παράγραφος 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΕΛΕΣΙΔΙΚΩΝ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ Ή ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΩΝ

Άρθρο 17

Πεδίο εφαρμογής

Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις διαφορές στις οποίες η Ένωση ενεργεί ως εναγόμενος.

Άρθρο 18

Διαδικασία πληρωμών κατόπιν διαιτητικών αποφάσεων ή συμβιβασμών

1. Ενάγων υπέρ του οποίου έχει εκδοθεί τελεσίδικη διαιτητική απόφαση στο πλαίσιο συμφωνίας μπορεί να υποβάλει αίτηση στην Επιτροπή για την καταβολή του επιδικασθέντος ποσού. Η Επιτροπή καταβάλλει το επιδικασθέν ποσό, εκτός αν το οικείο κράτος μέλος έχει αναλάβει τη χρηματοδοτική ευθύνη σύμφωνα με το άρθρο 12, οπότε το επιδικασθέν ποσό καταβάλλεται από το κράτος μέλος.

2. Αν συμβιβασμός σύμφωνα με το άρθρο 13 ή 14 δεν έχει καταχωριστεί σε διαιτητική απόφαση, ο ενάγων μπορεί να υποβάλει αίτηση στην Επιτροπή για την καταβολή του συμφωνηθέντος ποσού στον συμβιβασμό. Η Επιτροπή καταβάλλει το συμφωνηθέν ποσό εντός των προθεσμιών που ορίζει η συμφωνία συμβιβασμού.

Άρθρο 19

Διαδικασία όταν δεν υφίσταται συμφωνία ως προς τη χρηματοδοτική ευθύνη

1. Αν η Ένωση ενεργεί ως εναγόμενος σύμφωνα με το άρθρο 9 και η Επιτροπή φρονεί ότι το ποσό που επιδικάστηκε από το διαιτητικό δικαστήριο ή συμφωνήθηκε στο πλαίσιο συμβιβασμού ή οι δαπάνες που προκύπτουν από τη διαίτησία πρέπει να καταβληθούν, εν όλω ή εν μέρει, από το οικείο κράτος μέλος βάσει των κριτηρίων του άρθρου 3 παράγραφος 1, εφαρμόζεται η διαδικασία των παραγράφων 2 έως 5 του παρόντος άρθρου.
2. Η Επιτροπή και το οικείο κράτος μέλος αρχίζουν αμέσως διαβουλεύσεις προκειμένου να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με τη χρηματοδοτική ευθύνη του οικείου κράτους μέλους και της Ένωσης, αν υφίσταται ευθύνη της.
3. Εντός τριών μηνών από τη λήψη από την Επιτροπή της αίτησης πληρωμής του ποσού που επιδικάστηκε ή συμφωνήθηκε στο πλαίσιο συμβιβασμού ή των δαπανών που προκύπτουν από τη διαίτησία, η Επιτροπή εκδίδει απόφαση η οποία απευθύνεται προς το οικείο κράτος μέλος και με την οποία καθορίζεται το ποσό που θα καταβάλει το εν λόγω κράτος. Η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την απόφαση και την οικονομική της αιτιολόγηση.
4. Αν το οικείο κράτος μέλος δεν προβάλλει αντιρρήσεις σχετικά με τον καθορισμό του ποσού από την Επιτροπή εντός δύο μηνών από την έναρξη ισχύος της απόφασης της παραγράφου 3, το κράτος μέλος αποδίδει στον προϋπολογισμό της Ένωσης το ποσό που επιδικάστηκε ή συμφωνήθηκε στο πλαίσιο συμβιβασμού ή τις δαπάνες που προκύπτουν από τη διαίτησία εντός έξι μηνών από την έναρξη ισχύος της απόφασης της Επιτροπής. Το οικείο κράτος μέλος υποχρεούται να καταβάλει τυχόν οφειλόμενους τόκους με το επιτόκιο που ισχύει για χρηματικές οφειλές προς τον προϋπολογισμό της Ένωσης.
5. Αν το οικείο κράτος μέλος προβάλλει αντιρρήσεις και η Επιτροπή διαφωνεί με τις αντιρρήσεις του κράτους μέλους, η Επιτροπή εκδίδει απόφαση εντός έξι μηνών από τη λήψη των αντιρρήσεων του κράτους μέλους με την οποία ζητεί από το οικείο κράτος μέλος να αποδώσει το ποσό που κατέβαλε η Επιτροπή εντόκως με το επιτόκιο που ισχύει για άλλες χρηματικές οφειλές προς τον προϋπολογισμό της Ένωσης.
6. Οι αποφάσεις της Επιτροπής που λαμβάνονται δυνάμει των παραγράφων 3 και 5 δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 20

Προκαταβολή των εξόδων που προκύπτουν από διαίτησία

1. Η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει απόφαση με την οποία να απαιτεί από το οικείο κράτος μέλος να καταβάλει εκ των προτέρων στον προϋπολογισμό της Ένωσης ποσά για την κάλυψη τυχόν εξόδων που αναμένεται να προκύψουν ή έχουν προκύψει από τη διαίτησία. Η εν λόγω απόφαση για χρηματικές συνεισφορές είναι αναλογική και λαμβάνει υπόψη τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 3.
2. Αν το διαιτητικό δικαστήριο διατάξει την απόδοση στην Ένωση των εξόδων που προκύπτουν από τη διαίτησία και το οικείο κράτος μέλος έχει προβεί σε περιοδικές καταβολές των εξόδων διαίτησίας, η Επιτροπή μεριμνά για τη μεταβίβαση των σχετικών ποσών στο κράτος μέλος που τα έχει προκαταβάλει, εντόκως με το επιτόκιο που ισχύει για χρηματικές οφειλές προς τον προϋπολογισμό της Ένωσης.

Άρθρο 21

Πληρωμή από κράτος μέλος

Οι επιστροφές ποσών σε κράτος μέλος ή οι καταβολές από κράτος μέλος στον προϋπολογισμό της Ένωσης, για την πληρωμή ποσών στο πλαίσιο διαιτητικών αποφάσεων ή συμβιβασμών ή δαπανών που προκύπτουν από τη διαίτησία, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, θεωρούνται εσωτερικά έσοδα για ειδικό προορισμό κατά την έννοια του άρθρου 21 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012. Τα εν λόγω ποσά μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη δαπανών που απορρέουν από συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 218 ΣΛΕΕ οι οποίες προβλέπουν την επίλυση διαφορών μεταξύ επενδυτή και κράτους ή για την αναπλήρωση πιστώσεων που προβλέπονταν αρχικά για την πληρωμή ποσών στο πλαίσιο διαιτητικών αποφάσεων ή συμβιβασμών ή δαπανών που προκύπτουν από τη διαίτησία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 22

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή συμφωνιών επενδύσεων την οποία προβλέπει ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1219/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
3. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 23

Υποβολή εκθέσεων και επανεξέταση

1. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, σε τακτά χρονικά διαστήματα, αναλυτική έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η εν λόγω έκθεση περιλαμβάνει όλες τις σχετικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένου του καταλόγου των αξιώσεων που έχουν εγερθεί σε βάρος της Ένωσης ή των κρατών μελών, των συναφών διαδικασιών και αποφάσεων και των δημοσιονομικών επιπτώσεων στον προϋπολογισμό της Ένωσης. Η πρώτη έκθεση υποβάλλεται το αργότερο έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2019. Οι επόμενες εκθέσεις υποβάλλονται ανά τριετία.
2. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σε ετήσια βάση κατάλογο των αιτημάτων για διαβουλεύσεις από ενάγοντες, των αξιώσεων και των διαιτητικών αποφάσεων.
3. Η Επιτροπή μπορεί επίσης να υποβάλει, μαζί με την έκθεση της παραγράφου 1 και βάσει των πορισμάτων στα οποία καταλήγει, πρόταση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 24

Διαφορές που απορρέουν από συμφωνίες που συνήφθησαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού

Όσον αφορά διαφορές που απορρέουν από συμφωνίες οι οποίες εμπίπτουν στο άρθρο 1 και συνήφθησαν πριν από τις 17 Σεπτεμβρίου 2014, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο όσον αφορά διαφορές στις οποίες η διαιτητική διαδικασία κινήθηκε μετά τις 17 Σεπτεμβρίου 2014 με αντικείμενο μεταχείριση μεταγενέστερη της 17ης Σεπτεμβρίου 2014.

Άρθρο 25

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 23 Ιουλίου 2014.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

S. GOZI

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1219/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, που αφορά τη θέσπιση μεταβατικών ρυθμίσεων στο πλαίσιο διμερών επενδυτικών συμφωνιών μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών (ΕΕ L 351 της 20.12.2012, σ. 40).

Κοινή δήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής

Η έκδοση και η εφαρμογή του κανονισμού αυτού δεν θίγουν την κατανομή αρμοδιοτήτων που προβλέπεται από τις Συνθήκες και δεν ερμηνεύονται ως άσκηση συντρέχουσας αρμοδιότητας από την Ένωση σε τομείς στους οποίους δεν έχει ασκηθεί η αρμοδιότητα της Ένωσης.
